

მეტნაკ უთქვამს, რომ ამ გზის გაყვანა საჭიროა, რადგან დიდი მნიშვნელობა ექნება სტრატეგიული მოსაზრებით.

ტფილისის გუბერნიის თავად-აზნაურთა 1911 წლის ხარჯთაღრიცხვი, განზრახულია საადგილო-მამულთა კომისიის საჭიროებისათვის 69 ათასი მანეთი გადაიღოს.

ტფ. ქალაქის გამგეობის წევრი თავ. ნ. ე. ბარდუღიანი გუშინ ფინლანდიაში გამგზავრა ტფინაგერის.

ტფ. გუბერნატორი ჩერნიავსკი 3 ივნისს გორის მაზრაში გამგზავრა. მის თანამდებობის აღსრულებას შეუდგა მიწა-მოქმედებისა და სახელმწიფო ქონებათა სამმართველო უფროსი ზელენი.

ქართული კლუბი სულ მოკლე ხანში გაიხსნება. როგორც ვერდი, კლუბის ახალმა მამასახლისებმა კლუბის საჭიროებისათვის თავიდან-ზაფხურითა დეპუტატთა საკრებულოსაგან ქართულ თეატრის გვერდით იჯარით აღესვენება და მთელი ბაღი, მამასახლისის შეთანხმდნენ აგრეთვე ქართულ დრამატულ საზოგადოების გამგეობასთან იმის შესახებ, რომ დრო-გამოშვებით თეატრი კლუბს დაეთმო. ბაღსა და როტონდებს ამ ფაზა კლუბის შესაფერისად აწყობენ. ბუფეტი იჯარით უკვე გაიკა. საწვერო ფულს ირთვს კლუბის მამასახლისი ს. გ. კლიაშვილი.

ნამესტნიკის თანაშემწე სენატორი ვატიცი სახალხოლოდ კოლონიში წავიდა.

კავკასიის სააბრეშუმო სადგური. გადამოსახლებულთა კომიტეტის მიერ გადაცემულ მულან-სველის მამულები თუთის სანტრგეს მართავს. ამ მიზნით მას სოფ. ნიკოლავეჯაში (ბაქოს გუბერნია) 10,000 თუთის ნერვი გაუგზავნა.

სხვა წლებთან შედარებით აბრეშუმის თესვის წყლის ბევრი თხოვლობდნენ, ფასებაც ძლიერ აიწია; ექვს მისლიანი აბრეშუმის თესლის ყუთი ფასობდა 1 მან. 30 კაპ-დან — 1 მან. 50 კაპდ. გადარჩეულ და სად თესლს სააბრეშუმო სადგური თეთრ ბანდეროლს აკრავდა ბოლშე.

წმინდი ანგაბი

დაჯარაბეულ აქმენ ტფ. გუბერნატორის მიერ; აღმა-კობაშვილი და კენია სალომე ანდრონიკაშვილი 25 მან. პოლიციელთა შეურაცხყოფისთვის. თუ ჯარიმას არ გადაიხდის, ათათის დღით დააპატიმრებენ.

ხელოვნების მუზეუმი (1475-1564)

წინა ვინ იტყვას დებულება გაგებას; წინა ვინ სწავლის თავის უფლებებებს, — სამართალი მხოლოდ ხელი დამოკიდებულია პოლიციის, რა დასჯარაგებს მან ტოლია. ნ. ბარათაშვილი.

დიდებული მხატვრის მიქელ ანჯელოს ცხოვრება განუწყვეტელი ტანჯვა ობოლი სულისა, რომელიც ტოლი ვერ უპოვინა და თვისი კავშირით მოკლული ფიქრების ვერვისთვის გაუზიარებია. რამდენად მწვავე და აუტანელია სულის ობოლობა, ეს საოცარის ნიჭით გადმოგვცა ჩვენმა უკვდავმა პოეტმა ნ. ბარათაშვილმა. იგი თავის ძვირფას ლექსებში დასტურის სულის მარტობას და ნათლად გვიხატავს ობოლი სულის მდგომარეობას: „ძნელი არის მარტობა სულისა, მას ელტვიან სიამენი სოფლისა“ — ამოვს იგი.

მართლაც, მეტად ძნელია მდგომარეობა, როდესაც ადამიანი ქვეყანაზე მარტოდმარტო ჰგდნობ თავს, ვერ გიპოვია გულმართლი გეგობარი, რომელსაც შეუძლიან გადაუშალოს გულის ნადები, რომლისაგანაც გაიგონოს თბილი და წრფელი სიტყვები. მეგობარს მოკლებული ადამიანი ხშირად „გულდახურულია“ მეგობარს — ბუნებას — იმპულსებს და სცილობს მისში მიაშობის თვისი გულის-მესაიდუმლო-გახვეული ბუნების წიაღში, იგი უხელო საგანთ მოუთხრობს თვისი

საზოგადოებრივი და კრეატივი ქვეყნის საინჟინერო-სახელმწიფო საზოგადოების საერთო კრება სამშაბათს, 7 ივნისს შესდგება. სხვათა შორის მოხსენიებას წაითხიან: 1) ბ. ბაგრატიონი „კახეთში ფილიქსერის გამოჩენის“ შესახებ. აწვევებენ სურათებსა და პრეპარატებს. 2) ე. ს. კანჩერი „კავკასიაში სამეურნეო ნაწარმოებთა“ შემოტანა-გატანის თაობაზე და სხვა.

სახალხოლოდ მამულში. ტფ. სახალხოლოდ მამულში 29 კაცმა გაათავა. მუთისი 1 ივნისს, საღამო ხანზე, ბანაობის დროს დაიწყო სვიმონ ქორი.

ამ მოკლე ხანში აქ ჩამოსვლას აპირებს ტფ. ქალაქის მოურავი ა. ი. ხატიაშვილი, რომელიც ლექციას წაითხიან კლექტე. შემოსავალი კლექტე მებრძოლ კავკასიის საზოგადოების სასარგებლოდ გადაიდება.

პროვინცია. სოფ. დულის (გორის მაზრა) მახლობლად 6 წინააღმდეგობრივი ბრძოლა-მოქმედი ჯეში მიმავალ გზაზე დახვედრან არტემ პეტროსოვს და თარია კურმან ოღლის, წაურმევით პირველისათვის 105 და მეორესათვის 100 მან. მთავრე შეუპყრიათ სოფ. ნაღარაზის მამასახლისის თანაშემწე ალექსი პრაკაშვილი, მაგრამ ვერაფერა აღმოჩენია და გაუთხოვეს.

სოფ. ალის მახლობლად (გორის მაზრა) მწყემსებს მიწაში ჩაფლული გვამი უპოვიათ. მოკლული ალის მცხოვრები ბესარიონ ტაბატაძე უფროსი გორაგი ტაბატაძე და ზაქარია გოგოლაძე.

კოტე ხერკლამეს ნიკა ხერკლამე გაუძარცვავს. მას დასდევნებია ახალგაზრდის ურიადნიკი და სოლო ალტეხია, მაგრამ მძარცველს უსარგებლნია ნისლით და მიმალულა. შემდეგ ის ტფილისში შეუპყრიათ.

სოფ. ახალსოფლის (ტფილისის მაზრა) მფხვრება იაკარ დათვაშვილი შეგარდა ამავე სოფლის მფხვრებს სოფელი ზუნაშვილს და შეშანებულ ქაღის ნაშისს ახდა უნდობა, მაგრამ ქაღის წიფა-ვიფაზე სო-

ფელაქმა დროზე მოუსწრეს და დათვაშვილი შეიპყრეს. სოფ. გურჯაანში (სიღნაღის მაზრა) გიგი ჯალაღოს თავისავე ვენახში მოუკიდნენ ალექსი და ივანე იმერლი-შვილები და ხანჯლებით მოკლას შეეცადნენ. ჯალაღო სირბილის შემწეობით სიკვდილს გადაურჩა.

პურნალისტი ლიური 23.

სამართლისა და ქვეყნარტების ქურები. ბანი ი. კარგარეთელი უკმაყოფილებას აცხადებს, მე სიპართლეს გამოაშკარავებთ მინდა და შინაური კი მიშლისო. რა უსამართლობა აქუბებს ბ-ნ კარგარეთელს? ის, რომ, ვითომც, ვილაკამ რაღაც ქურდობა ჩაიდინა. რადგანაც აღარაივსთვის სიღნაღისში არ შეადგენს, ვიხედ და რაზედ ლაპარაკობს ბანი ი. კარგარეთელი, ჩვენც პირდაპირ, გულ-ახლილად ვიტყვით: იგი ქურდობას აბრალებს ბ-ნ ზ. ფალიაშვილს. ქურდობა კი, როგორც კარგარეთელის წერილებიდან ჩანს, გამოინახა იმაში, რომ ბ-ნ ზ. ფალიაშვილს დაუსაკუთრებია ა. ნ. ყარაშვილის ნაწარმოები „სამშობლო“.

სწორად და ქურდობის აღმოჩენაში ჩანდა იყო მიმართული კარგარეთელის პირველი წერილი ყარაშვილისადმი, რომელშიც სიპართლისა და ქვეყნარტების ქურუმს ჯეროვანი პასუხი ვასცა და აღნიშნა ის, რაც ყველამ წინააღმდეგ იცოდა. მაგრამ ამნიარის პასუხით ბ-ნი კარგარეთელი არ დაკმაყოფილდა. არ დაკმაყოფილდა იმიტომ, რომ ბ-ნი ყარაშვილმა იმეღები გაუტრუვა და ფალიაშვილი თავიდან ააცილნა ის ბრალდება, რომელშიც ბ-ნი კარგარეთელს უნდოდა გაეხეია. სწორედ ამ გატრუვებულ იმეღებში ბრალია, რომ ბ-ნი კარგარეთელმა შეურაცხყოფა მიყენა ა. ნ. ყარაშვილს მამულში, რაც ბ-ნი ყარაშვილმა თვითონვე განმარტა საღამო ხანით. კარგარეთელს ერთი გზა და დარჩა; ან უნდა ეღიარებინა, რომ შესცდა და ან კიდევ ბ-ნ ყარაშვილის სიტყვები სიტყუდ დაესახა. მან უკანასკნელი იარჩია. რამდენად კარგად ახასიათებს ეს გარემოება სიპართლისა და ქვეყნარტების მიმდებარე კარგარეთელს, ამის გამოცნობა თვით მკითხველისთვის მიგონდვია.

ჩვენ პირადად ინტინდენტ-გამორკვეულად მიგვანია ბ-ნ ყარაშვილის გული შენის სხივებით, თუ გსურს შენი უღრესის ძალით დაიმონო ჩემი არსება, დამბრუნე ის სახე, რომელსაც ბუნებამ ერთ დროს სიღნაღისის ნიშნ-წყალოც კი ჩამოაშორა!

რომ ნათქვამი ცხადი შეიქმნეს, გადავალოთ თვალი მიქელ ანჯელოს ბიოგრაფიას. როდესაც მიქელ-ანჯელოს დედა მასზე უკვე შედიდა თვის ორსულად იყო, იგი ცნებნა გადმოაგო და დედ მანძილზე აიხრია. ეს შემთხვევა უკვე პირველი ნიშანი იყო იმისა, რომ ანჯელოს ცხოვრება აღსავსე იქნებოდა მოულოდნელი შემთხვევებით. როდესაც მიქელ ანჯელო წამოიზარდა და სურვილი განაცხადა მხატვრად მომზადებისთვის, მისმა მამამ იუკადრისა, როგორ თუ, ძველი გრაფების, კანონების შთამომავალი მხატვრობას ნდომულობსო! დიდი ხეყნა-მუდარის შემდეგ ანჯელო გირლანდაო-ში*) გამგზავრა მხატვრობის შესასწავლად. აქ იგი ვერ შეგთვის ვერც მასწავლებელს და ვერც მოსწავლედ ახალგაზრდობას. ერთხელ ერთ ამხანაგთან, ტორენჯიანი, ჩხუბი მოუვიდა; ტორენჯიანმა ცხვირზე კეტი დაჭრა და გაუქულიც; ისედაც უღამაზო სახეს ეს დასახიჩრება მიემატა, და ამ გარემოებამ დიდი გავლენა იქონია მიქელ ანჯელოს მეტად მგრძობარის სურსელს. სიყმაწვილეში ანჯელო მოწმე იყო მღიშობის ტახტიდან

გული შენის სხივებით, თუ გსურს შენი უღრესის ძალით დაიმონო ჩემი არსება, დამბრუნე ის სახე, რომელსაც ბუნებამ ერთ დროს სიღნაღისის ნიშნ-წყალოც კი ჩამოაშორა!

რომ ნათქვამი ცხადი შეიქმნეს, გადავალოთ თვალი მიქელ ანჯელოს ბიოგრაფიას. როდესაც მიქელ-ანჯელოს დედა მასზე უკვე შედიდა თვის ორსულად იყო, იგი ცნებნა გადმოაგო და დედ მანძილზე აიხრია. ეს შემთხვევა უკვე პირველი ნიშანი იყო იმისა, რომ ანჯელოს ცხოვრება აღსავსე იქნებოდა მოულოდნელი შემთხვევებით. როდესაც მიქელ ანჯელო წამოიზარდა და სურვილი განაცხადა მხატვრად მომზადებისთვის, მისმა მამამ იუკადრისა, როგორ თუ, ძველი გრაფების, კანონების შთამომავალი მხატვრობას ნდომულობსო! დიდი ხეყნა-მუდარის შემდეგ ანჯელო გირლანდაო-ში*) გამგზავრა მხატვრობის შესასწავლად. აქ იგი ვერ შეგთვის ვერც მასწავლებელს და ვერც მოსწავლედ ახალგაზრდობას. ერთხელ ერთ ამხანაგთან, ტორენჯიანი, ჩხუბი მოუვიდა; ტორენჯიანმა ცხვირზე კეტი დაჭრა და გაუქულიც; ისედაც უღამაზო სახეს ეს დასახიჩრება მიემატა, და ამ გარემოებამ დიდი გავლენა იქონია მიქელ ანჯელოს მეტად მგრძობარის სურსელს. სიყმაწვილეში ანჯელო მოწმე იყო მღიშობის ტახტიდან

ჩამოგდებისა და რესპუბლიკის დაარსების, უცხო ტომთა შემოსევისა და მედიჩების ხელახლა გამეფებისა. 1527 წელს იგი ფლორენციის ზღუდეს კარლის მე-ნ-ს ჯარისაგან დაცვას ხელმძღვანელობდა; იგი მეტად გულწრფელი მომხრე იყო თვისი და სამშობლოს თავისუფლებისა და, ნიშნად თვისი რესპუბლიკანურ წეს-წყობილებისადმი ერთგულებისა, ფლორენციის ხალხს დაუტოვა მეფე დავითის ქანდაკება, რომელშიაც აღებულია ის მომენტი, როდესაც ახალგაზრდა სიცილითა და ერთგობით აღსავსე ტანად მორჩილი დავითი უზარმაზარსა და საშინელს გოლიათს ებრძვის. საზოგადოდა კი, ძლიერი იშვიათი იყო მიქელ ანჯელოს ცხოვრებაში მხიარული წუთები, იგი მუდამ მწიარე ფიქრებით იყო მოკული და სულის ასეთ მდგომარეობას შემოქმედებაში აქსოვდა.

მისი სურათი „ღამე“ ძილის განხილავს, რომელსაც ვარდნა ხორციელს აქვს მიკრული, რომლის სახეს უხიციოებოთა თვალები და უმზავსი გამომეტყველება აქვს. მწვენიერი სახის ქაღები მასში სიყვარულს კი არ აღიჭებდნენ, არამედ შიშსა ჰგვირდნენ მას; მას მოსწონდა მხოლოდ სიღამაზე მამაკაცის სხეულისა. მთელი არსება მიქელ-ანჯელოსი დედამისისადმი ზოზოლი იყო მოკული და ამისთვის იგი ქვეყნიურ ცხოვრებიდან აღებულ სურათებში იშვიათად გადმოგვცემს ცოცხალსა და ნამდვილ სახეთ. მის-

განცხადების შემდეგ. ამ საგანზე წერა ამერიკიდან უაზრო ჩხირ-კედლობა იქნება, და ჩვენც ხმას აღარ ამოვიღებთ; მაგრამ, რადგანაც ბ-ნი კარგარეთელი კვლავ განაგრძობს პათეტიკური კლოთი წერას ქურდობაზე, აღბად, სხვა რამ ახალი საბუთები აქვს, ალბად კიდევ აღმოაჩინა სადმე ქურდობა. დაუჯერებ ბ-ნ კარგარეთელს, მოთმინებით აღვიქურვები, მაგრამ გავაფრთხილებ კი, ახალი ქურდობაც ისეთივე ხსისთვის არ იყოს, რანაირიც პირველი იყო.

უხელო სურათები

ჩვენი გაზეთის მკითხველი დღევანდელ სურათებთან დამატებაში ნახავენ ორ სურათს, რომელიც შეიძლება მთ გააოცებს და ფიქრს დაუბდავს: ვინ არიან ეს სრული სამხედრო სამკაულით აღჭურვილი უცხოელები ან რად მოხდენენ „სახალხო გაზეთის“ ფურცლებზე. დამკვირვებელი მკითხველო კარგად ამორ ვაქცის სახეს: შისიგან დამწვარი სახე, ენერგიული, ქვიანური გამომეტყველება გვეუბნება, რომ ესენი უზრალო მაწარწილები არ არიან. და მართლაც ბ-ნ ანდრე მარტენსა და გაბრიელ შაფლეს ისეთი საქმე უღვივთ თავს, რომ დროსნი არიან მთ შესახებ ცოტა რამ გავუზიაროთ მკითხველს.

შეიძლება ბევრს ჩვენგანს წაეკითხოს, რომ ოთხი წლის წინად საფრანგეთში პარიზის გეოგრაფიული საზოგადოების მიერ დაინიშნა თვალსაჩინო თანხა 200,000 ფრანკი (75 ათასი მან.) იმის ჯილდოდ, ვინც უკაბეიოდ 15 წლის განმავლობაში ვეცხით გაცივდა 165 ათას კილომეტრს (ვერსი). თუ ვინმე მატარებლით, ეტლით, გემით ან სხვა რამ საზოგადოებრივი ისარგებლებდა ჯილდოს ჰქარგავდა. მხოლოდ ისეთ ქვეყნებში გადასვლა, სადაც ხელოვნით არ მიისვლება, უფლება აქვთ გემით იმოგზაურონ. ვინც 165 ათას კილომეტრის ფეხით გავლის შემდეგ პირველი მავა პარიზში, მას 150 ათასი ფრანკი მიეცემა, ხოლო მეორეს კი—50 ათასი.

გავიხსენებთ მონაწილეობა მიიღო 22 კაცმა. მხოლოდ მოგზაურობას დღემდე 8 კაცი განაგრძობს. მგზავრებს ნება არა აქვთ ფული შინიდან მიიღონ ან სხვა რამე ღონის ძიება იხმარონ, გარდა წაკითხულ ლექსების შემოსავლისა

ჩამოგდებისა და რესპუბლიკის დაარსების, უცხო ტომთა შემოსევისა და მედიჩების ხელახლა გამეფებისა. 1527 წელს იგი ფლორენციის ზღუდეს კარლის მე-ნ-ს ჯარისაგან დაცვას ხელმძღვანელობდა; იგი მეტად გულწრფელი მომხრე იყო თვისი და სამშობლოს თავისუფლებისა და, ნიშნად თვისი რესპუბლიკანურ წეს-წყობილებისადმი ერთგულებისა, ფლორენციის ხალხს დაუტოვა მეფე დავითის ქანდაკება, რომელშიაც აღებულია ის მომენტი, როდესაც ახალგაზრდა სიცილითა და ერთგობით აღსავსე ტანად მორჩილი დავითი უზარმაზარსა და საშინელს გოლიათს ებრძვის. საზოგადოდა კი, ძლიერი იშვიათი იყო მიქელ ანჯელოს ცხოვრებაში მხიარული წუთები, იგი მუდამ მწიარე ფიქრებით იყო მოკული და სულის ასეთ მდგომარეობას შემოქმედებაში აქსოვდა.

მისი სურათი „ღამე“ ძილის განხილავს, რომელსაც ვარდნა ხორციელს აქვს მიკრული, რომლის სახეს უხიციოებოთა თვალები და უმზავსი გამომეტყველება აქვს. მწვენიერი სახის ქაღები მასში სიყვარულს კი არ აღიჭებდნენ, არამედ შიშსა ჰგვირდნენ მას; მას მოსწონდა მხოლოდ სიღამაზე მამაკაცის სხეულისა. მთელი არსება მიქელ-ანჯელოსი დედამისისადმი ზოზოლი იყო მოკული და ამისთვის იგი ქვეყნიურ ცხოვრებიდან აღებულ სურათებში იშვიათად გადმოგვცემს ცოცხალსა და ნამდვილ სახეთ. მის-

და თავისივე სურათების გაყიდვისა. ბევრი ჩაწერილობა განიხილავს დღის შემდეგ ჩამორჩენილია, ოთხი მალიარიით გარდაცვლილია, ორი პოეტისაში უყარდები მოუკლავთ, ერთიც ბერძენ ყარაღებს ანატოლიაში მოუკლავთ.

რუ კაცისაგან, რომელიც განაგრძობს მოგზაურობას, ორი ზემოდ აღნიშნული გუშინ წინ ეწვია ჩვენს რედაქციას. პირველი წათბეტილება მათს დანახაზე ისეთი იყო, რომ გვემონა საქმე ან შემოილოთან გვექონდა ან „რუსთა კავშირის“ წევრობა (მთ მარჯვენა მკლავზე ამ ფაზად რუსეთის ნაციონალური ლენტი არტუკია); მაგრამ როდესაც ფრანგული ენა გაეგონეთ და პარიზის გეოგრაფიული საზოგადოების წევრობის მოწმობები ენახეთ, ვიცანით თუ ვინ იყვნენ ეს საინტერესო პირნი. მათთან საუბარი ძლიერ საინტერესოა, მაგრამ ყველდროს გადმოცემა უადგილობის გამო შეუძლებელია, ამიტომ ჩვენ მკითხველებსა მივუთხროთ, ამიტომ ჩვენ მკითხველებსა მივუთხროთ, ამიტომ ჩვენ მკითხველებსა მივუთხროთ.

ამ ოთხი წლის განმავლობაში მათ 51 ათასი კილომეტრი გაუკვლიათ. ყოფილან: ესპანიაში, პორტუგალიაში, იქედან ისევ საფრანგეთში, ბელგიაში, ინგლისში, ჰოლანდიაში, შვეიცარიაში, ნორვეგიაში, დანიაში, ესტრია-ჰენგარეთში, ოსმალეთში, ჩერნოგორიაში, სერბიაში, ბოლგარეთში, საბერძნეთში, ეგვიპტეში, აზიისაში, შვეიცარიაში აფრიკის კიდეები, შემდეგ გასულან პალესტინაში, შემოაფლავიან დასავლეთ საქართველოს ქალაქები და ქუთაისიდან გვეწვივნენ ჩვენ. აქედან წავსვლას აპირებენ გურჯაში, ერევანში, ყარსში, ბაქოში, კასპის ზღვის კიდე რემეში, თავიზში და სპარსეთიდან გადავლენ დიდ აზიაში, გაივლიან ჩინეთს, იაპონიას, მანჯურიას, იქიდან ზღვით გადავლენ ავსტრალიაში, შემდეგ ამერიკაში. ბევრი რამ გადასვლით მათ თავს. სხვათა შორის არაბების ყარაღებს—ბედუნებს იერუსალიმთან გაუძარცვათ ისინი. მათ ორი დიდი ძაღლი ჰყოლიათ თან, ერთი ყანაღებს მოუკლავთ. ამ ძაღლის გონივრულ თვალნებს გაოცებაში მოჰყვანს ადამიანი. მოგზაურები შეიარაღებულნი არიან. თან დააქვთ პატარა კარავი, და მთელი სამხედრო სამკაული, რომელიც თითო 1/2 ფუთის სიმძიმეა. თუ კარგი გზებია—სთქვებს უშიშარმა მგზავრებმა—ყოველ დღე

განცხადების შემდეგ. ამ საგანზე წერა ამერიკიდან უაზრო ჩხირ-კედლობა იქნება, და ჩვენც ხმას აღარ ამოვიღებთ; მაგრამ, რადგანაც ბ-ნი კარგარეთელი კვლავ განაგრძობს პათეტიკური კლოთი წერას ქურდობაზე, აღბად, სხვა რამ ახალი საბუთები აქვს, ალბად კიდევ აღმოაჩინა სადმე ქურდობა. დაუჯერებ ბ-ნ კარგარეთელს, მოთმინებით აღვიქურვები, მაგრამ გავაფრთხილებ კი, ახალი ქურდობაც ისეთივე ხსისთვის არ იყოს, რანაირიც პირველი იყო.

წმინდა

წმინდა. მონაწილეობა მიიღო 22 კაცმა. მხოლოდ მოგზაურობას დღემდე 8 კაცი განაგრძობს. მგზავრებს ნება არა აქვთ ფული შინიდან მიიღონ ან სხვა რამე ღონის ძიება იხმარონ, გარდა წაკითხულ ლექსების შემოსავლისა

წმინდა. მონაწილეობა მიიღო 22 კაცმა. მხოლოდ მოგზაურობას დღემდე 8 კაცი განაგრძობს. მგზავრებს ნება არა აქვთ ფული შინიდან მიიღონ ან სხვა რამე ღონის ძიება იხმარონ, გარდა წაკითხულ ლექსების შემოსავლისა

წმინდა. მონაწილეობა მიიღო 22 კაცმა. მხოლოდ მოგზაურობას დღემდე 8 კაცი განაგრძობს. მგზავრებს ნება არა აქვთ ფული შინიდან მიიღონ ან სხვა რამე ღონის ძიება იხმარონ, გარდა წაკითხულ ლექსების შემოსავლისა

წმინდა. მონაწილეობა მიიღო 22 კაცმა. მხოლოდ მოგზაურობას დღემდე 8 კაცი განაგრძობს. მგზავრებს ნება არა აქვთ ფული შინიდან მიიღონ ან სხვა რამე ღონის ძიება იხმარონ, გარდა წაკითხულ ლექსების შემოსავლისა

წმინდა. მონაწილეობა მიიღო 22 კაცმა. მხოლოდ მოგზაურობას დღემდე 8 კაცი განაგრძობს. მგზავრებს ნება არა აქვთ ფული შინიდან მიიღონ ან სხვა რამე ღონის ძიება იხმარონ, გარდა წაკითხულ ლექსების შემოსავლისა

წმინდა. მონაწილეობა მიიღო 22 კაცმა. მხოლოდ მოგზაურობას დღემდე 8 კაცი განაგრძობს. მგზავრებს ნება არა აქვთ ფული შინიდან მიიღონ ან სხვა რამე ღონის ძიება იხმარონ, გარდა წაკითხულ ლექსების შემოსავლისა

წმინდა. მონაწილეობა მიიღო 22 კაცმა. მხოლოდ მოგზაურობას დღემდე 8 კაცი განაგრძობს. მგზავრებს ნება არა აქვთ ფული შინიდან მიიღონ ან სხვა რამე ღონის ძიება იხმარონ, გარდა წაკითხულ ლექსების შემოსავლისა

წმინდა. მონაწილეობა მიიღო 22 კაცმა. მხოლოდ მოგზაურობას დღემდე 8 კაცი განაგრძობს. მგზავრებს ნება არა აქვთ ფული შინიდან მიიღონ ან სხვა რამე ღონის ძიება იხმარონ, გარდა წაკითხულ ლექსების შემოსავლისა

შეგვიძლია 40 ვერსი, გვერდისათვის, კმაყოფილნი მიინტერესდებიან არიან მოგზაურობით. სიცილიტე ჩვენი ყოველ წუთს ძაფზე ჰკიდია. ბევრს ალავს გულსკივად გვეპყრობიან და ხანდახან არც კი გვტყვენ ყურადღებას. ქართველებით აღტაცებულნი არიან. ასეთი მშვენიერება ბუნებისა, ასეთი გულუხეობა და თავზაონობა როგორც ჩვენს ქართველებსა გაგვიწეს, არ, სად არ გვეინახავსო, სამუდამოდ დარჩება ჩვენ გულში მათი საუცხოო გულკეთილობა და სტუმარობა. მოყვარებო. თუ მივალწით ჩვენს სამშობლომდე, შეიძლება იქედან როგორც გადარსოვოთ მადლითა ქართველებსო. ჯერჯერობით კი „სახალხო გაზეთის“ რედაქციას გაგზავნიან ქართველი ხალხისადმი მადლობას და ჩვენს მეგობარულ გრძობებსო, — დანათავრეს უცხო სტუმარებსო.

სამწუხაროდ არ შეგვეძლო რითიმე გავგეგოთ მათის სამსახური ჯერჯერობით, რადგან ისინი გერმანულების ახალშენისაგან მიეშურებოდნენ, საიდანაც ტფილისში ორშაბათს დაბრუნდებიან.

წმინდა. მონაწილეობა მიიღო 22 კაცმა. მხოლოდ მოგზაურობას დღემდე 8 კაცი განაგრძობს. მგზავრებს ნება არა აქვთ ფული შინიდან მიიღონ ან სხვა რამე ღონის ძიება იხმარონ, გარდა წაკითხულ ლექსების შემოსავლისა

ფრენა

ფრენის საქმე დიდის სისწრაფით მიღის წინ და მავალ მსხვერპლს სტრეგებს გზადგება; თავგანწირული ავიატორი ხშირად იღუპება საფრენი მანქანების ამა თუ იმ ნაკლებების წყალობით.

ჩემ მიერ შეიხუთი პავრის გემის კონსტრუქტორი ბერკად განსხვავდება დღემდის მომუშავე სხვადასხვა სისტემის პარალანებისაგან, თუ მხედველობაში არ მივიღებთ ფრთების ერთ გვარობას ბლერის სისტემის მანქანის ფრთებთან. საფრენი ნავი ორი ნაწილისაგან შედგება და მკირორად შეიკრებულია ოთხი არწინის დაშორებით ერთი მეორისაგან სხვა და სხვა გვარ სიმაგრებით; ზედა ნაწილი გემის წარმოადგენს მთელი სისტემის პავრში შემხერებელ სივრცეებისა; თვით ტანი, რომელზედაც გამართულია სივრცეები თვის ფრთათა ლიონს წარმოადგენს: წინა თავი

ში გამართულია ამწევი და ჩამომშვეში სივრცე, საქმე, რომელსაც ჰქვიან სიღრმის საქმე; ბოლო ნაწილი კი ქულის დანიშნულგებს ასარტლებს; მარჯვნივ და მარცხნივ მარგებულია ფრთები—მთავარი შემხერებელი ძაღვი გემისა—პატარა მოძრაობის დროს მარჯვენა და მარცხენა ფრთების შეაუხის ორი ქოლგის დაგვარი მრგვალი სივრცე, რომელიც იმავე სისწრაფით, როგორადაც წინ შეყვანილი სივრცე, პროპორციული სტრატეგია

წმინდა. მონაწილეობა მიიღო 22 კაცმა. მხოლოდ მოგზაურობას დღემდე 8 კაცი განაგრძობს. მგზავრებს ნება არა აქვთ ფული შინიდან მიიღონ ან სხვა რამე ღონის ძიება იხმარონ, გარდა წაკითხულ ლექსების შემოსავლისა

წმინდა. მონაწილეობა მიიღო 22 კაცმა. მხოლოდ

გარეულებს გორიზონტალურ სივრცეებში თვის ვერტიკალურ ღერძებში გაერთიანება აქვს: შენარჩუნების მიზნით ვერტიკალური მდგომარეობა და, მეორეც, ჰაერში შენარჩუნებელი ძალები მიაშვლოს ფორმის და სხვა სივრცეებს. დაბლა ნაწილი წარმოადგენს ნავის ძირს გოგარებზე დაყრდნობის, სადაც მოთავსდება თვითონ ავიატორი, მატორი და ყოველივე სხვა სიმბიოტი; ამ ნაწილს უკან გაკეთებული აქვს წინაშეწვევი პროპელერები; სულ პოლოში პარაპლანის პირდაპირ ამართებული მთელს სიმაღლეზე გვერდის საკე სამყურის სივრცის სახით, წინ ნავის ძირს გამართული აქვს საფარი, რომ გარდა თვისა არა გამოიწვევს სწრაფად დეგრადირებას ჰაერისათვის. დაბლა ნაწილი ნავისა; როგორც უფრო მძიმე მუდამ მიწასთან ახლო იქნება. ამ გვერდის მდგომარეობა კიდევ ანაბეჭდვით განისა და სივრცის სისწორეში ყოფნის და ვინიკობა ზედა ნაწილში დახიანდა რამ მძიმე ნაწილი, ადრე დაეშვება მიწისაკენ და ზემო ნაწილს კიდევ შეჩერება რამე სივრცეებში, რომ შემერბებელ ძალებად დაეხმაროს დაბლა ნაწილს.

რთული საკითხი ჰაერის სრულიად დაძვინის, ნებას არ მძღვეს ვაგებოდა და ესტეპა, თუ რა ნაკლებად იქნის ნამდვილი ზომა ამ სისტემის ნავი ამოძრავების დროს. მხოლოდ მეორე სხვა და სხვა სახის შრომა ადამიანისა, ახლო წვილის შეიტანს ამ საკითხში და მოკლე ხანში დაშვებული ნაყოფი მიერთდება კაცობრიობას თავის საბედნიეროდ და მოსახერხებლად. დღეს-დღეობით მაქვს, ჩემივე ხელით ნაკეთები მოდელი, ერთი მეთოდის ნამდვილი ზომისა, სურათიც ამ მოდელიდან არის გადაღებული. საჭიროა ეს მოდელი განსაზღვროს და პატარა მატორით ამოძრავდეს, რისთვისაც ორას-სამასი მანეთია საჭირო. ვისაც აინტერესებს ეს კითხვა, შიდა ვარჯიშით მოდელი და დაწერილობით გავეცნო საქმეს.

მსურველთა შეუძლიან „სახალხო გაზეთის“ რედაქციამში მიიღონ ცნობა.

ა. კლდიაშვილი.

დაბა ოჩხიძის — შაში ზღვის ახალი ნავთსადგური

ამ სათაურის წყატიხვზე შეიძლება ბევრ გვეცნოს. დაბა ოჩხიძის და ნავთსადგური სად შეუქმლია პაწაწა დაბა ასეთი დიდი საქმე იყო-სრულია. მაგრამ ეს ფაქტია. ოჩხიძის მშენებელი გადაკეთდება და მის ისეთივე მნიშვნელობა ექნება ვაჭრობა-მრეწველობისათვის, როგორც ფოთისა და მათთან. ამ დღეებში აქ ჩამოსულა ერთი გერმანელი და ერთი პოლონელი, რომელთაც საკონცესია ამხანაგობის მხრივ გაუმართავს დაბაში მოლაპარაკება.

აქვს ხასიათის განსაცვიფრებელი სიმტკიცე.

პაბერის ვაჭრებში კიდევლე ანჯელოს მიერ გამოხატული ქრისტე უფრო იუბიტერის მოგაგონებთ, რომელიც ელვით სპოზს ცოდვილებს, ვიდრე მოყვასთა სიყვარულის დიდებულ მიძღვარს; საზოგადოდ, მიქელ ანჯელოს ერთი თვის სურათებში გამოხატული ქრისტე სრულიად არა ჰგავს იმ გალონეველს, რომელიც გლობაკებთანა და ლარბებთან ერთად შეექცოდა საქმელს და რომლის სულიც მოსვენების პოლოზობა უმანკოებით აღსავსე ყრმითაა წრები. მიქელ ანჯელოს გამოხატული მის სახიდან გამოსვლის ხასიათის ძლიერი სიმტკიცე და არა ის სინაზე, რომლითაც ქრისტე მრავლად ინადირებად ადამიანის გულს.

წინადაცხასი, რომლის გამოხატვაში ფრანკისკო და ლეონარდო დე-ვინჩი უღრმეს სიყვარულსა, სინაზესა, დედის ღმა გრძობათა, მხიარულებასა და სავრთოდ კი სარწმუნოებრივ მადლს ვაღმარებებდნენ, მიქელ ანჯელოს გამოხატული ტიფანთა ოჯახის წარმოდგენს: სურათში წინ ზის ფეხ-მორთხმული დედაკაცი, რომელიც სრულიად არა ჰგავს არც ქალწულ მარიამს და არც წმინდა მადონას; იგი მეტად ძლიერი და ახოვანი ტანისაა, მუხლები მარჯვნივ გადახრილია, მუხლები კი მარცხნივ და ბავშვი-იესუსი ართმევს მის უკან მჯდომარე თეთრი თმით შემკობილ ბებულს.

კრება მომხდარა ორშაბათს, 30 მაისს, ბ. ა. ჩხენკელის თამჯდომარეობით. კრებას კონცესიონერების წარმომადგენელთ გარდა დასწრები დაბისა და სხვადასხვა დანაწესებულებათა წარმომადგენლები, და აღმინისტრაციის მხრივ ნაწილის უფროსი. კრებას განუხილავს კონცესიონერების წინადადება და ხელშეკრულება უკვე დაუმტკიცებია. ამ ხელშეკრულების ძალით დაბა კონცესიონერებს უნდა მისცეს 100 დესეტინა მიწა, რომელიც გამოსთხოვან ნავთსადგურს. კონცესიონერები 81 წლის განმავლობაში თითო დესეტინაზე იხიან: პირველ 27 წლის განმავლობაში წლიურად 5 მანეთს, მეორე 27 წელს—7 მან. და 50 კპ., უკანასკნელ 27 წელს კი—12 მან. 50 კპ. სამაგიეროდ ამხანაგობამ ამ 100 დესეტინაში უნდა გათხაროს ოკეანეს გემებისათვის საკმაო სიღრმის ნავთსადგური, გააწყოს ელვებურები, გასატან საქონლის საწყობები და გააკეთოს ქალაქში წყლის მილები; მცხოვრებთ საქონლის მეთოდური უფასოდ დეთობა; ამის გარდა საზოგადოებამ უნდა მოაწყოს ელექტრონის სადგური; ქალაქის არჩევით ერთი ქუჩა უფასოდ უნდა გაანათოს, დანარჩენების გასათვალაუროს კი ენერჯია იმ ფასად აძლიოს, როგორც საზოგადოებამ დაუფლება.

რაც ნავთ-სადგურის გათხრით გზები იშლება, საზოგადოებამ თავისი ხარჯით მოსაგლევი გზები უნდა გაიყვანოს. ამოღებული მიწა ქალაქს შეუძლია მოიხმაროს იმ ქაობების ამოსაშრობად, რომელიც ციხე-ტყელების ბუდედ ითვლება. საზოგადოებამ უფლება არა აქვს აქმურ ვაჭრობა-მრეწველობას მეტოქეობა გაუწიოს. ნავთსადგურში კი თავის მუშებისათვის ნება აქვს გააკეთოს ფურცე, სანოვაგის დუქანი და საყსაბო.

მიეთქვამებტ ნაწილი ნავთსადგურის შემოსავლისა დაბის სასარგებლოდ გადაიდება. ნავთსადგურით კონცესიონერები ისარგებლებენ 81 წლის განმავლობაში, შემდეგ კი ყველაფერი დაბის საკუთრებად გადავა გამოუსუადველად. კონცესიის ვადა იწყება მთავრობის ნებართვის მიღებიდან, მუშაობას სამი წლის განმავლობაში უნდა შეუდგნენ და 9 წლის განმავლობაში დასრულონ. ნავთსადგური ოჩხიძის მარცხენა მხარეს გაკეთდება, იქ სადაც პა-

მიქელ ანჯელოს მიერ შექმნილი ღმერთი არც ქრისტეს მიერ აღიარებულ ზეციერ მამას ჰგავს და არც ძველი აღთქმის იეჰოვას. იგი უფრო ისეთ არსებას მოგვაგონებს, რომელიც არავითარ ყურადღებას არ აქცევს ადამიანის ტანჯვით მოცულ ცხოვრებას და მიუწოდებლის სიამაყით დანავარდობს ცის სივრცეში; იგი ხელგებს ზევით ააბყრობს—ჩნდება სინათლე; იგი ხელგებს ორივე მხრით უღის—ჩნდება მთვარე და მზე; იგი ქვევით ეშვება და ქვეყნად სიციხვით ისახება. ასეთია შემოქმედელ მიქელ ანჯელოს სურათში „შექმნა ქვეყნისა“.

ლიახ, მიქელ ანჯელოს ღმერთი არსებითად განსხვავდება იმ ყოველდღე მოწყობელ და ლომობიერი ზეციერი მამისაგან, რომელიც დიდებულია ნაზარეტელმა განსახიერათვის უმწიკვლო და ფაქიზ სულში და შემდეგ ამცნო კაცობრიობას: „და ვაუწყებ სახელი შენი და ვაუწყებ, რათა საყვარულითა მით, რომელითა შემოყვარე მე, მათ შორის იყოს და მე მათ თანა“; რათა იყვენენ სრულ ერთობითა, და რათა უწყოდეს სოფელმან, რამეთუ შენ მომავლინე მე და შეიყვარენ იგინი, ვითარცა მე შემოყვარე“. (იოან. თავ. 17, 26, 23.)

ძველი მხატვრები საზოგადოებრივი წესობის დაცვას ცდილობდნენ (მაგალითად ფრანკისკო), მიქელ ანჯელო კი სამოთხეს მცენარეთა ფოთლებით გვიხატავს; ადამ და ევას ტანი ღმერთის ფოთლებითა აქვთ

ტარა მდინარე „აიკვია“ ზღვას ერთვის. ეს მდინარე ნავთსადგურის შუაში მოჰყვება.

თუცა ეხლა ოჩხიძის პაწაწა დაბა, მაგრამ საპურნო ნაწარმობები მიანკ ბევრი კანის. ყოველწლიურ საფუთო კაპეიკან ვადასახად დაბა 15 ათას მანეთამდე იღებს ხოლო. პას შემორტყმული აქვს მთელი საპურნაყანო და აფხაზეთის სალქეთესო ნაწილი.

მრავალი ხეტყით, ლომობით, სიმინდით და სხვა ასეთებით იტვირთება გემები. იქვე ახლოს მდებარეობს მთა ადგილი „ტყვარჩელი“, სადაც სალქოვო ღირსების ქვანახშირია და თუ შავის ზღვის კიდეს რკინის გზა დაუხარგვდა, ამ დაბას ისეთი დიდი მნიშვნელობა მიეცება, რომ მთელ დაბის სახელსაც იუკადრიკებს.

ღეკეუა

(საჯთარ გვრგზბანდმეტიხანგან) ქუთაისის სად. მამ. შანკის გამგეობის წევრებად დასახელებს: თ-დი ბეგან წერეთელი, თ-დი ალექსანდრე ლორთქიფანიძე და იაკობ ფანცხავა, რომელთაც მიიღეს: თ-დმა ლორთქიფანიძემ 123 თეთრი და 37 შავი, ი. ფანცხავამ 95 თეთრი და 65 შავი, თავე წერეთელმა 87 თეთრი და 73 შავი. გამგეობის წევრებად აირჩიეს: თ-დი ა. ლორთქიფანიძე და ი. ფანცხავა.

შეადამხედველი კომიტეტის წევრებად აირჩიეს: გიორგი ზნაოვიჩი—107 თეთრი და 28 შავი, კონსტანტინე გოცირიძე—118 თ. და 21 შავი და თ-დ. სოლ. მიქელაძე—103 თეთრი და 31 შავი.

თ-დმა დავით ოტას ძე ნიერაძემ ყუთის დადგმა არ ისურვა.

გოშურის სიგლარა

წახვედა... მარტად დამტოვე! გჯას გუფხედ სუფა დამთოვე. გეჭებდა დიდხანს.. ვერ ცოვე! თავი გუშუნას მიგვეცე, გრემდის მდინარე ფეჭები!

ნაყოფ გეჭქა და შალო, შეგანარის ქვეა შალო, დრუბულო ცხედ შალო, მითხარით—ნეტა სად არა მზის სწორი, დგათის სადარა?!

აუწყეთ ზემს და მტანჯველს, გემს გამსუფლებულს და დამწყველს, რომ მის მკვებას ნაცადს, ძველს, არ შემხარავა გველი გუფს; ისევ ძველს ვერტყვი სიყვარულს!..

დაფარული; ევა მიწაზე ზის და ხელს იწვეის გველისაგან, რომ მას ვაშლი გამოართვას, ადამი კი ხეზე სდგას და ხისაკენ მიიწევს.

სურათში „სახინჯელი საშუაგრო“ ქრისტე დედისმობილი სდგას და გარეშეშო წმ. მოწაფეთა ჯგუფი ჰყავს შემორტყმული; ქრისტესაკენ ყოველი მხრიდან ანჯელოსთა გუნდები მოფრინავენ; ელვა, რომელიც ქრისტეს ხელიდან გამოდის, მთელს სივრცესს დასრავს უქადის, მაგრამ, მიუხედავად იმისა, რომ მიქელ ანჯელო, ქრისტეს ასეთ შემაწინებელ პოზაში გამოხატავს, მის სურათში ცოდვილნი, რომელთაც საუკუნო ტანჯვა უნდა დაიწყებდნენ ისეთ მორჩილებს არ იჩენენ, როგორც ეს ძველ მხატვრებთ აქვთ გამოხატული; იგინი ცოდვილი კი არა, აჯანყებულ გიგანტებს მოგვაგონებენ, რომელთაც იერიშით ზეცის აღება მსურთ.

მიქელ ანჯელოსთვის უცნობი იყო შიში და მონური მორჩილება, სურათში, რომელიც ნოვსიგან წარადგინს შემდეგ ღმერთსაღმის მსხერ-მჯის შეწირავს გამოხატავს, სახსვერ-პლოს გარეშეშო თორმეტი შიშველი ადამიანი სდგას; მათ შორის ერთი ღრმა ფიქრითა წასული, მეორეს თვალები ზეცისაკენ მიუხურია და განცვიფრებით იუბურება მარადიულისაგან.

„წარდგანა“ მიქელ ანჯელო საშინელის სიციხადით ვაღმარებულს აუწყებელ შიშს, რომლითაც მოკუ-ლია ადამიანი იმ დროს, როდესაც

გვემ ცრემლებით... ცრემლებს სეტყვით!

უთხარათ... მაგრამ რას ეტყვიან? გრძობას გამოსთქვამ რა სიტყვით? გველს თუ მარტად, აბალო, ერთ დამაზრადი ფოთლო.

რას მთავრადეს ეს მსახე, ნემს საფეხე სახმე რომ ინახუდეს მწყურსაგ... წამასა დაკვას ზედ ნახა მისებრ თეთრი და ღამაზა..

და იმ წამასა და დაჯუფს, უდრეფოთ დამწყვდეს, დადაჯუფს შთაგუგუე ნემს ნატკენ სუფს.. მარტაწუე მის ფესვებს ნუქათა ცხოველმყოფელს ცრემლებათა..

თუ რომ უფავდის ბავები ტურფისას წემის მამქნია, გუშას გრძნეული ბადენია, ღუხენთა ხევისბან, დამიფათ გაიშუბან,

იგოფეს—მამან წყნის წარსუფს, ტკიპეს, დამთარბებელ სიყვარულს, მუხსავით ნათეს სისარქუს— სუფა ღუხენთა იკახეს, თეთ სიგედეს წუთით იმანესს!..

და თუ წამასა დასარა და მამა თავი მარტა, თუ მის ფურცელს დაჯუფარ გრძნეული მუღარესისა, იგოფეს—განმარტების ვამს, უყანასწელა კონანს წამს, მის სიტკბოს და მის მწყურ შხამს იგონებს დახარს—სობაბი გუგუე შუაზედ მამაბი!

კ. მავაშვილი.

სოსუელ-თა უბის

დრამატული ხელგენების მთავრება წრე—ისევე ხანადი.—წერვაკითხვის ხელგენების განხედვლების წევრთა წლიური კრება.—ქართული ხელგენის მენება.—თბილისე გავრცენივ გამაშვიდისა.—ქალაქის სამეტიხველო.—სამინჯილ გავაღვა.—ხომინდის ფახების დაგება.

დღევანდელი ჩემი წერილი უნდა დავიწყო სასიამოვნო ამბავით. როგორც მკითხველს მოეხსენება, ჩემი ტურფა ქალაქი თითქმის მთელს მსოფლიოს მოწყვეტილია უზოლობის გამო. მართლია, ორთქლ-მავალი გემები ხშირ-ხშირად შემოდინან, გარდა ისინი ისე მიჩანაწილებენ, რომ კაცს გული უწყუბს. მოწყალი თანდათან ავსებს დედამიწას და ყოველივეს წაღვეას უქადის: დედაკაცთ ბავშვები უჭირავთ ხელში და საყოფადვად ცახცახებენ, ხოლო მამაკაცთ კი ცოდვები აწყაუთ ისეთ ადგილს, სადაც ჯერ კიდევ წყალი არ მისდგომია; ერთი ხეზე აცოცვბას სცილიობს, მეორე საცხოვრებელის გადაჩენას ლამობს, მესამე ნავს ეპოტინება, რათა თავი დაახწიოს წყლის ტალღას, მაგრამ მეორე ხელს უშლის და სხვა სურათში, რომელიც მცურავ მეომრებს გამოხატავს, მიქელ ანჯელო არა ნაკლებ სიციხადის ადლოს იჩენს; პასში გამოხატულია ის მომენტი, როდესაც მდინარეში მოხანავე მეომრებს საომრად იწყვენენ; ერთი ციხაბო ნაპირზე მიუკვლავს, მეორე ახანავს ხელს უწყვის წმინდან ამოსავიანად, მესამე იდაყვ დაყრდნობილი მოიწევს ზევით, მეოთხე მიწაზე გაწოლილი უდარდელი და სხვა ვიმეორებ, ამ სურათში, ყოველივე სიციხადით არის გადმოტყეული.

საზოგადოდ, მიქელ ანჯელოს სურათებში მცენარეების გამოხატვა ძლიერ იშვიათია; თუ ვინეტიელი მხატვრები პიზანეს დიდს ყურადღებას აქცევდნენ, მიქელ ანჯელოს შემოქმედებაში მის ადგილი არა აქვს.

„შექმნის შექმნაში“ დახატული პირველ-ყოფილი გვიმრის მგზავსი მცენარე სიმბოლიური ნიშანი უნდა იყოს მცენარეთა წარმოშობისა, ისე როგორც კედლის პატარა ნანგრევი მთელი ქალაქისა და ხე კის-მოთხიხისა.

მაცეს ლხენა, კი დარში მათზე შინელი მტრია კაცობრიობისასახადი და ერთ დროს დიდი შიშითი მიაყენა სოხუმელთ: თითქმის ერთი კვირის განმავლობაში ამ სენით განადა ავად 41 კაცი. ისე რომ ქალაქის თვითმმართველობა იძულებული იყო ქალაქის საავადმყოფო (პირველად აქ იჩინა თავი) ამ სენით შეზარბობითათვის დაეთმო. ენერგიული ზომების წყალობით თვით ქალაქში სენი სუსტდება და მისი მიმდინარეობა მშვიდობიანია. ამდენ ავადმყოფთაგან მხოლოდ ორი კაცი იხსნებოდა: ერთი თთარია და მეორე საავადმყოფოში მოსამსახურე ქალწულია. მტარი ის არის, რომ სოფლებშიაც აქა-იქ იჩინა თავი, მაგ. მესხეთელში, ნაში და სხვაგან. როგორც მკოდნე კაცები ამტკიცებენ, მთარულ სენის გამავრცელებელ ადგილებია — ათონისა და დრანდის შამათა მონასტრები: მიუხედავად თავიანთ სიმდიდრისა, სანტარულის მხრივ მეტად უნუგეშო მდგომარეობაშია, ხოლო რუსეთთან მლოცველები დღე ერთი და ათასობით აწყდები. მათავის დამხადებელი ბინები კი უფრო სალორესა ჰგავს, ვიდრე ადამიანისათვის საცხოვრებლად დანიშნულს ბინას. ამ მონასტრებს სეროზული ყურადღება უნდა მიექცეს, თორემ ახლო მომავალში, თუ სახანდა თავი დაგვიტანს, ხალხებს არ აუტოდებოთ. ჰქვე არ შემოძლია არ მიექციო მკითხველის ყურადღება იმას, რომ ამ სენთან ბრძოლაში თავი გამოიჩინა ექიმ-ქალმა ზახაროვისამ და ექ. ფაშაოღლიმ.

(დასასრული შემდეგ ნომერში)

სახუმელი ჩიორა.

პატარა უქოშთენი

დაწიხული კურაღობა

შეუძლებელია ვეშმარტი ხარ-წმინდემდე გრძნობა და წმინდა ანჯელო დავიძლიო თვს ნაღრის იმ ნაწილში, რამდენხან თავისი მარჯვეით მუთი არ მამყავს.

ჯონ რამსდენი.

მუშა ხალხში უაზრო პურადობა ნაკლებადა განვითარებული. მუშა, მხველ-მთესველი, კირანხულის მოყვანი ადამიანი ტყუილად არ გავაფანტავს იმას, რის შესაქნელ ბევრი კირი უნახავს, და მხოლოდ ისეთ კაცს გაუმსაზინდდება, ვისაც მართლა პშიან, ვისაც გზაში შემოუღამდა და

მიქელ ანჯელომ მხატვრობას ჩამოაშორა სიმარტივე და ფერადებია შეხვედრის სხივოსნობა. ამ დიდებულ მხატვრის შემოქმედებას ღრმად ასევე ბეჭედი მისი სულიერი მდგომარეობისა. როდესაც მას ნაწარმოებს ახლოს ეცნობი, თქვენს წინაშე წამოიჭრება სახე თვით მიქელ ანჯელოსი თავის მშფოთარე და სვედით შემკრობილი სულით.

როგორც ჩვენს „სულით ობოლო“ მგოსანი ნ. ბარათაშვილი, რომელშიაც „სულს ბორატს“ ჩაუკლავს ჟუმაწვილის ბრმა რწმინა“, ხშირად სველითა და მწიარ ფიქრებით მოცული მკრავალ დროების, მაგრამ უტყვის მტკვრის ბუტულს“ მიაშურებდა და „ლობის მღელღუხს სანუგეშოდ ინამებოდა (კრემლით“, ისე დიდებულ მხატვარი შეუჭრებულ მუშაობაში სცილობდა სულის მღრღნელ ფიქრთა განუწყვეტელ დენის შეწყვეტას.

დიდი განსხვავებაა მიქელ ანჯელოსა და ლეონარდო დევენჩის შორის, რომლის ცხოვრება აღსავსე იყო უმაღლესი პარამონით, შემოქმედებებითა შორის.

ლიახ, მართალია ნ. ბარათაშვილი, როდესაც ამოხსნა: „მაგრამ ერთხელ დაოალებული სული, მარად თითქმის უნუგეშობას კრული!“

მაგრამ რაც უფრო მწიარე და კრული იყო დიდებული მხატვრის ცხოვრება, მით მეტის მოწივებით იდრეკს მუხოს ყველა იტალიელი და მასთან ერთად მთელი კაცობრიობაც იტალიელთა სიამაყის საფლავის წინაშე.

ად. წერეთელი.

